

Nu vom uita niciodată singeroasa asuprire din anii stăpînirii burghezo-mosierești!

GLINKA părintele muzicii ruse

Anul acesta se împlineste o jumătate de veac de la marile răscoale țărănești din 1907 pentru piine, pămînt și libertate. Aprinsă la Flămînzii, Stănești și în alte sate din Nordul Moldovei, viața răscoalei a cuprins întreaga țară. Cu furci și coase, transformarea și asuprirea. Cuțitul ajunsesse la os.

Setea de pămînt și libertate a răscoalelor, stăpînirii burghezo-mosierești i-a răspuns cu gloante. Tururile au fost puse în bătaie, sate întregi au fost rase de pe fața pămîntului. Fiecarele au mistuit cocioabele și bordeiele. A fost un adevărat război împotriva țărănimii.

Odiosă reprimare prin care au fost înăbușite în sine răscoalele țărănești a dezvăluit odată mai mult esența antipopulară și antinațională a partidelor burghezo-mosierești, rolul josic al monarhiei de apărare a intereselor de jaf ale claselor exploatare.

Năzuințele pentru care s-a ridicat la luptă țărănimea în 1907 au fost nu numai înfăptuite dar și mult depășite în anii regimului democrat-popular. Pămîntul aparține celor ce-l muncesc. Clasa muncitoare, partidul și statul democrat-popular sprijină țărănimea muncitoare și-i făcească un trai îmbelugat, să pășească pe calea socialismului.

Publicăm mai jos cîteva mărturii ale unor participanți și sprijinitori ai răscoalei.

„Noi am cerut pămînt și dreptate, ei ne-au dat gloanțe“

Era în toamnă lui 1906. Eu cu sora-mea și cu tata munceam la boier, la Marghiloman, că el era la noi, Legam, la coceni. Ne ajuta și fratele meu mai mic. Fiindcă era ger, am făcut pe pogon acolo șase focurile ca să ne mai încălzim puțin. Din ce se lumina, gerul era parcă mai tăios.

Noi ne mai încălziam din timp în timp la foculețele afa.

Cînd s-a terminat, a venit logofătul să vadă dacă sînt coceni buni, dacă sînt bine tăiați și legați.

— Bine, a zis el. Pe urmă ne-a înțrebat:

— Dar cine a făcut focul așa?

— Copiii — spuse tata.

Ne-a trecut pe loc în contract cu încă 6 focuri, și la dimineașă ne-a luat 6 coșuri de porumb, în afară de cele 5 coșuri pentru pîndărit și 3 jumătate pentru cocărit. Noi nu coceam, dar ne puneau acolo să fie mai mult.

Era lumea supărată, că ne asuprea hainul de boier și administratorul Radu Constantinescu.

În februarie au apărut niște cărțuții în care se spunea:

„Să-i omorîți pe boierii... Să desciobați pămîntul pe care îl stăpînesc ei... Ale voastre să fie pluguri!“

Pe la începutul lunii martie au început oamenii să se agite.

În fiecare noapte se vedeau vilvății tot mai înfrîntîndu-se spre cer, mai ales în Teleorman, la Bragadiru, la Conțești, la Cervenii, la Beiu. Și focurile erau tot mai aproape, vilvăția era tot mai mare.

Prin sat a trecut o companie de soldați, cu un căpitan, Mares, pentru oprirea revoluționarilor.

În timpul asta cei din Conțești și din Cervenii au sosit la Călești, au făcut legătură cu sătenii și cu Gogoșărenii și au pus foc.

PANAIT DANCIU
comuna Putineiu, raionul Giurgiu, regiunea București

Focul ne dogorea și pe noi, la Putineiu.

La anul, Fane Popa, care administra o moște de 14.000 de pogoane, au pus de asemenea foc.

Și vine căpitanul cu limba scosă. Compania trage în curtea ciocolului. Căpitanul fugă-luga se duce la curte și dă de administrator.

— Ce stai, domnule? Uite-i pe deal și dumneașta aștepti moartea aici!

Atunci dă ordin Radu Constantinescu și pune căia la trăsură, urcă cucoana și 2 fețe în trăsură, el încalecă pe un cal bun și pornesc pe șosea. Eu cu încă doi băieți ne-am luat cu bolovanii după trasura, dar trasura fugea ca trăsniță. Cucoana țipa cât putea.

În sfîrșit s-au dus. În zori au apărut cei din comuna Călești cu Cervenii și cu Gogoșărenii la noi și am făcut legătură cu toții.

Avea aici Marghiloman un arman cîț un șef din București. Griu mult se făcuse în 1906, că în nici un an și era pus la magazie. Și au ars așa 2 armane.

Pe la 10 ziua am pornit la Colivari, cu toată lumea de acolo, cărîi pe cai boierești mari, lași de la Fane Popa.

Apoi ne-am dus la Vieru. Acolo erau un ciocoi, Gogu Ionescu, care închiriasse o moșie. Era acolo lume ca furnicele într-un lîncric. Se adunaseră oamenii din Bragadiru, din Conțești, Cervenii, Beiu, Gogoșari, Călești.

Acolo la Vieru am pus foc. Ardea de noi se mai vedea nici cerul.

În timpul asta căpitanul care plecase de la noi a venit cu 2 escadroane de la 10 cavalerie și a deschis foc împotriva oamenilor. Escadroanele treceau prin viltoarea focului.

„Scopol nostru era să-i ajutăm pe țărani să se organizeze“

Prin 1906, noi, muncitorii constănțeni, începusem să organizăm cluburi la sate. Ne deplasam la țară ca să sprijinim lupta țărănilor pentru pămînt și făceam propagandă în sate ca țărănimea să se organizeze. Însă după răscoala, cînd ni s-au închis sindicatele, patru ani cît au stat liberalii la putere nu am mai putut să organizăm nimic la sate.

Înainte de răscoală activitatea noastră consta mai ales în aceea că ne întîlneau toți prietenii care aderaseră la mișcarea muncitorească pentru a sprijini țărănimea. Ne întîlneau cîte doi ca să nu ne prindă poliția, fiindcă ne urmărea.

În 1906, Enciu Atanasov, avînd legătură cu țărani la mașina de treierat, a împărțit foarte multe broșuri socialiste și chiar acolo oamenii au organizat un club unde se întruneau.

Veneau țărani la noi și luau broșuri, ziare, reviste. Apărea „Vatra socialismului“, la Iași, cu colaborarea lui M. Gh. Bujor. Le dădeam broșurile și ziarurile ca să le împartă la săteni, ca să-i organizeze. Scopol nostru era să organizăm și satele, cum organizăm la oraș. După șase luni a venit răscoala.

La mine acasă se întruneau prietenii care îi aveam și țineam ședințe în care discutam despre mesurii răscoalei, despre ce se petrece în comunele din județul Constanța.

În Dobrogea erau legi excepționale pe vremea aceea. Noi nu aveam nici bruma de libertăți pe care o mai avea lumea de peste Dunăre, în veciul regat. De aceea ne-a bătut prefectul, ne-a închis și ne-a sigilat sindicatele.

Enciu Atanasov și alții au fost expulzați pe motiv că răscoala ar fi fost făcută de Partidul Socialist din România.

Apoi au venit arestările în masă, atît la sate cît și la noi în oraș. Noi însă făceam propagandă mai departe. Toată vara anului 1907 veneau activiști de la București, ne întruneam și

DUMITRU ROUA
— Constanța —

discutam chestiunea răscoalei.

Conducătorii locali ai mișcării muncitorești au condamnat represaliile împotriva țărănilor care, desepărati, au cerut pămînt. S-au ținut întruniri și ședințe în care erau condamnate crimele guvernului.

Cu fostul prefect de pe atunci, Scarlat Virnav, „vice-regal al Dobrogei“, am dus-o rău de tot. Se purta cu noi ca un bandit, prigona împotriva mișcării muncitorești întrecu orice închipuire.

Toți capii mișcării au fost arestați. După ce ne-au pus în libertate, am continuat lupta. La fiecare ședință vorbeam contra represaliilor. Și discutăm lucrurile astea, atît noi cît și la țară, fiindcă aveam țărani care ne cunoșteau și simpatizau cu mișcarea muncitorească.

În satul Ghierenghic de lângă Mangalia am avut oamenii coștri pregătii, dar au fost arestați.

Noi am avut oameni dirji, care au condamnat guvernul din vremea aceea. Chiar la poliție, cînd ne-a chemat și ne-a luat interogatoriul, am declarat sus și tare că țărani au avut dreptate, pentru că nu aveau nici o brazdă de pămînt.

Un grup de țărani din regiunea Bacău, participanți la răscoalele din 1907.

(Amintirile au fost culese de Colegiul Institutului de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R.).

„Ciocănarii au spart ușile vagoanelor și ne-au dat drumul“

La noi era moșia care a fost a lui Alexandru Ion Cuză, ce se întîlnise din apa Siretului pică aproape de Iași.

Stăpînea acolo un moșier care avea mii de oi, cirezi de boi, avea bivolițe, mă rog, trăia ca în povești.

Noi, aștialaltji, vaj de capul nostru! Munceam din greu și trăiam foarte prost.

Mie nu-mi dădea boierul mai mult loc decît 20 sau 30 de prăjini și pentru ele să-i fac muncă, seceră și prașia.

Prin 1907 s-au răscolit oamenii că nu mai puteau răbda. Ne-am strîns noi, tot satul, și am pornit la curte.

La curte, eu, de, om tînar, curajoș, îl iau o leacă de git pe boier și-l scutur:

— Cucoane, d-ta trăiești bine, mă-ninzi piine albă, dar noi mîncăm mălai.

— Las-că aduc condica, zice el, să vă trec cu loc.

A fugit, nu l-am mai văzut!

Ce-am făcut?... Am intrat în cancelarie și am rupt condicile acelea în care eram noi trecuți cu muncile.

Cînd eram în toi, o companie de armată a venit în sat și ne-a înconjurat. Pe care am fost mai curajoși ne-au pus pe listă; eram 30 de oameni pe care ne-au luat, ne-au băgat în vagoane și ne-au dus.

La Pașcani, au sărit ciocănarii din gară cu ciocanul și boc-boc în ușile vagoanelor. Au spart ușile și ne-au

ION GH. ZAGAN
comuna Ruginoașă, raionul Pașcani, regiunea Iași

dat drumul. Am început a fugi. Armata a tras cu armele la picioare. A mai rănit o seamă.

Pe mine m-a împușcat în talpa piciorului. Am mai fugit eu cam 50 de metri, dar după aia am picat jos. M-au luat și m-au băgat iar în vagon. După aceea, ne-au dus la compania de jandarmi, la Fălcițeni.

Acolo, era prefect un Ghîșescu, care avea moșie. Acesta a dat ordin să ne bată. Ne-a bătut.

De la compania de jandarmi, a doua zi dimineașă ne-a dus la închisoare. A dat ordin prefectul și deputatul Ștefan Ion să ne bată în fiecare săptămîină.

Veneau jandarmii acolo la arest. Ne luau și ne întrebau:

— Măi băiete, măi, cît loc îți trebuie? Cînci hectare îți trebuie?

— Cum îți vrea dvs.

— Măi, să-ți dau zece hectare de loc.

Ne lua, ne puneja jos și ne dădea 10 trăgători.

— Cînd te-ai duce acasă, ai să găsești 10 hectare de loc; ai auzit? Ai să trăiești bine.

Ne dădea de mîncare sîcclă și pîine mucegăită.

Și ne-am necăjit rău așa două luni de zile.

Ne-au dus apoi la Curtea cu Jurați.

I-au arestat și pe ciocănarii de la Pașcani care ne dăduseră drumul.

„Peste tot erau boierii, iar noi n-aveam nici un drept“

Răscoala a fost la noi pe 11 martie. Pînă la ora 12 eu am fost de am cum-părut nutreț în comuna Roșcani. Cînd am venit, a plecat toată lumea.

Cei care sfîtuiau poporul, capii de revoltă, au murit. Am rămas noi aștialaltji.

Lumea a plecat la răscoală că erau prea strînjii oamenii, prea chinuții de boierii, care erau și proprietari, erau și la Camera, erau și la bancă, erau și la putere. Peste tot erau ei, iar ai noștri nu mai aveau în nici o parte unde să meargă.

Cum erau învoielte? O falcie munceam moșierului și o falcie roșă; o munceam de două ori, o prăgeam, făceam tot ce trebuie și duceam butelele la conacul lui. Care prășea și muncea, mai lua ceva. Care nu, vai de el, era muritor de foame. Mai erau și concentrări și manevre. Cînd să muncesc și pentru el?

Asa că făceam doar cîteva coșuri de pîșpuși pentru noi și le duceam acasă. Și cîteodată îi le lua și pe acelea.

De aceea n-a mai putut suferi poporul.

NICOLAE ZALU
comuna Măstăcani, raionul Bujoru, regiunea Galați

A început răscoala în sat de la un proprietar de acolo, de la Costică Codreanu.

Și de acolo au plecat la arendaș, Ovance. Apoi au plecat la Folești, tot la un arendaș, la Ștefan Verone. Eu nu știu cum a fost că am venit în sat mai tîrziu.

Dar cînd am venit acasă, am plecat cu oamenii la Toică. Acolo ne-a surprins armata. Au început oamenii să sară la armată.

Un sublocotenent, Bigu, ne-a spus:

— Măi, fiți liniștiți, că vă împușcăm.

Și s-au lîrșit oamenii, s-au retras. Ne-a luat numele în scris și ne-a dat drumul.

Începu să ningă și să plouă. Am plecat acasă cu toții.

La 25 martie a venit armata și a început a aduna, a cerceta și a băia la bătaie, tot întrebînd:

— Ce ai tu? Ce ai tu?

Bătaie și iar bătaie. M-a chemat și pe mine și m-a întrebat ce am luat. M-a bătut rău și m-a băgat la arest.

„Eram prea asupriți“

ION DUMITRACHE
comuna Mierca-Birnici, raionul Amaradia, regiunea Craiova

Noi am avut ca moșier pe unii Nicu Murgășan, ginerele lui Petre Gigurtu, fost general.

Munceau părinții noștri și noi la el tot anul și toamna nu ieșeam niciodată la socoteală. Noi munceam la curte, seceram pogoane, făceam chiri la Craiova, făceam cu carele cîte două zile, eram în primăvară cîte un pogon și jumătate. Dar niciodată nu ne plăteam de datorii. Toamna, cu porumbul, făceam cinci grămezi: lua el trei, tuam noi două, — așa că eram întodeauna înjugați din cauza boierului asupritor.

Și-am găsit de cuvînt să trimitem pe un frate al meu în sat, la Melinești, ca să aducă lumea la curte pentru răscoală.

Radu Butică, învățătorul, i-a dat calul lui.

— Ia, Petrace, calul meu și du-te la Melinești și spune oamenilor de acolo să vină aici să facem răscoală la curte.

Și au venit la curte oamenii, cu securi și cu furci. Boierul nu era aici, era la Craiova. În curte erau ispravnic și logofeți.

— Mă, Petrace, spune tu, cine te-a trimis la Melinești?

— Eu m-am dus.

— De ce?

— De suferința care o sufeream cu boierul!

— Păcat de tine să mori!

— Domnule căpitan, eram prea asupriți de boier!

A doua zi, i-a legat la ochi, om de om, i-a dus într-un zăvoi, la Amaradia, a pus salivă de foc și i-a împușcat.

Fratele meu avea șapte gloanțe în el. L-au băgat niște oameni sub un mal unde nu bătea vîntul. Cînd au auzit mama și nevastă-mea, au venit cu carul să-l ia. Au încercat să-l punte în car; n-au putut. Zicea:

— Mamă, nu mă puteți lua că sînt frînt din multe locuri, luați blana de la car și puneți-o jos. Luați-mă, puneți-mă pe blană în car că altfel nu se poate.

Așa a făcut mama și i-a pus în car. A mai trăit trei zile și a murit.

Au trecut o suită de ani de cînd a început să bată în ma marelui compozitor rus Mihail Glinka. În istoria muzicii ruse, Glinka define nu doar deosebit, ci și deosebit în viața sa artistică și deosebit în creația sa muzicală.

de **IURI SAPORIN**, compozitor, artist al poporului din U.R.S.S.
Articol scris pentru „Știința“

În anul 1804, în satul Novospasskoe din gubernia Smolensk, Glinka a crescut în mijlocul țărănilor, a ascultat și a deprins cîntecul popular. „Poate că aceste cîntece, auzite în copilărie, amintite el în „Insemnări“ — au fost cauza care n-a determinat mai tîrziu, să pîrsose la prelucrarea „muzicii populare ruse“.

Primele încercări ale lui Glinka în domeniul compoziției datează din prima jumătate a anului 1822. Prin 1825 el compune 12 romanețe „Harfa mea“, „Nu mă ispiți zadarnic“, care și-au păstrat întreaga lor prospețime pînă în zilele noastre — lînd să se întîrească de pe atunci trăsăturile ce caracterizează pe compozitorul mare de mai tîrziu. Ele impresionează pe compozitorii și pe muzicologii de mai tîrziu. Ele impresionează pe compozitorii și pe muzicologii de mai tîrziu.

În opera „Ivan Susanin“, Glinka înfățișează cu o forță uimitoare — în minuete arii, ansambluri și coruri, în nuanțe orchestrale firești și atît de originale — viața unui simplu țărăn care își jertfește viața pentru eliberarea poporului său. Iată de ce este atît de firească și în zilele noastre — emoția ascultătorilor acestei opere care exprimă, într-o formă „națională“ vie, marea idee a patriotismului.

Primitiv cu entuziasm de prietenii compozitorului și de public larg, opera „Ivan Susanin“ a fost împinută cu destulă răceală de cercurii profundă. Nici nu se putea aștepta că subiectul rus al operii, muzica ei rusă erau strîne sociologii artistice care nu vin să recunoască marea putere de creație a geniului național.

După „Ivan Susanin“, Glinka a compus, în timp ce lucra la „Ruslan și Ludmila“ cîteva romanețe și piese pentru pian, lucrări nemuritoare, pline de farmec și căldură, care au pus bazele unui curent original în acest gen, dezvoltat apoi de Ciaikovski, Borodin, Rimski-Korsakov, Musorgski și Rahmaninov.

„Ruslan și Ludmila“ este una din creațiile cele mai desăvîșite ale geniului rus. În ea se realizează în chip fetic marea artă a compozitorului, care luă în mîna sa „muzica“ de înălțare.

În domeniul muzicii simfonice Glinka ne-a lăsat o creație nepieritoare — „Kamarskaia“, care își trage izvorul din cîntecul și dansurile populare rusești. Ciaikovski spunea că din „Kamarskaia“ lui Glinka s-a concentrat, ca stejar în ghindă, întreaga școală simfonică rusă. Aceste cîteva cuvinte subliniază cu putere rolul excepțional pe care l-a jucat creația lui Glinka în formarea și dezvoltarea culturii muzicale ruse.

Cercul legăturilor muzicale ale lui Glinka era foarte larg și cuprindea mari reprezentanți ai lumii muzicale din străinătate ca Liszt, Berlioz, Bellini, Donizetti, Meyerbeer. Toți aceștia au dat o înaltă apreciere creației lui Glinka, iar Berlioz a fost primul propagandist al operei sale la Paris.

Inteligența profundă, mai mult înțelepciunea lui Glinka au făcut ca el să pășească pe deplin conștient și ferm pe calea întemeierii unei școli naționale. Studiind amănunțit cultura muzicală a Germaniei, Italiei, Spaniei, el a rămas totuși credincios poporului său, pe care l-a glorificat în creațiile sale.

Glinka a fost iubit de popor încă din timpul vieții sale. După Marea Revoluție din Octombrie, cînd s-au deschis larg porțile spre cultura maselor populare, recunoașterea marelui compozitor a devenit generală.

Muzica lui Glinka este tot atît de dragă poporului nostru ca poezia lui Pușkin și simfonie îndreptățiți să spunem despre Glinka, odată cu poetul — „Pe tine, ca pe o primă iubire, inima Rusiei nu te va uita niciodată“.

Comemorarea centenarului lui Glinka în țara noastră

În țara noastră, în cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea, au fost desori transmise de radiodifuziunea noastră. În vederea comemorării lui Glinka radiodifuziunea a programat transmisiunea, în primă audieție integrată, a operii „Ruslan și Ludmila“ și a operii „Ivan Susanin“.

Tot în cursul acestei săptămîni se vor difuza un montaj muzical literar intitulat „Glinka în autobiografia și scrisorile sale“, o emisiune dedicată muzicii de cameră a compozitorului și un program de piese simfonice.

Filmul sovietic „Glinka“ a fost vizional cu interes de sute de mii de spectatori din țara noastră.

În condiții grafice deosebite a apărut biografia lui Glinka scrisă de marele critic rus V. V. Stasov. În colecția „Oameni de seamă“, a Editurii Tineretului, a văzut de curînd lumina tiparului cartea lui V. Uspenski despre marea muzicolog.

(Agerpres)

Pagini noi de literatură tehnică

Printre lucrările originale care vor apare în Editura Tehnică se numără: Manualul inginerului petrolist — seria 42, „Introducere în radioactivitate“ de Al. Sanielevici și „Manual de chimie generală“ de C. Macarovici și „Culegere de probleme de geometrie“ de A. Bodnărescu. Pe lângă acestea, se va mai edita și volumul „București, orașul și monumentele sale“ de Grigore Ionescu.

Pe lângă lucrările „Teoria elasticității și plasticității“ de N. I. Bezuhov și „Repararea automobilelor“ de V. V. Efremov, apărute zilele acestea în librării, se va mai publica și volumul „Lección de cálculo prin aproximación“ de N. A. Krilov, toate traduse din limba rusă.

SPECTACOLELE DE AZI

CONCERT DE MUZICĂ VECHIE ITALIANĂ (orele 20) — sala Dalles.

TEATRU: TRAVIATA—Teatrul de Operă și Balet al R. P. Romîne; O CHESTIUNE PERSONALĂ — Teatrul Național; J. L. Caragiale (sala Comedia); DOAMNA NEAGRĂ DIN SONETE și OMUL DESTINULUI — Teatrul Național; J. L. Caragiale (sala Studio); ZBOR DE NOAPTE — Teatrul Armatei (sala Magheru); CEI TREI MUSCHETARI (orele 19.30) — Teatrul Armatei (sala C.C.S.); DON CARLOS — Teatrul Municipal (sala Matei Millo); TAKE IANKO și CADIR — Teatrul Municipal (sala Filimon Sîrbu); COȘUL NEASCURTĂTOR (orele 18) — Teatrul Municipal (sala L. Creangă); FETE RĂTĂCITE — Teatrul Tineretului; NOTA ZBOR — Teatrul Tineretului și CAȘUTA NEPARASULUI (orele 16) — Teatrul Tineretului; POVESTEA PORCULUI (orele 16) — Teatrul Tineretului (sala str. Academiei); UN BĂIAT IUBESTE

OFATĂ — Teatrul Satiric Musical „C. Tănase“ (sala Savoy); PARADA MELODILOR — Teatrul Satiric Musical „C. Tănase“ (sala Victoria); VARIETE CONCERT (orele 20) — Circuit de Stat.

CINEMATOGRAFIE: MOARA CU NOROC — Patria; I. C. Filim, Al. Sahia, Micrîn, Liberă, J. C. Ștefan; CIO-CIO-SAN — Republica; PODHALIE ÎN FLĂCĂRI — Central; SINHA MOCA — V. Alexandru, București, Intră. Iteza între popoare, 23 August; PATRULU MAGHERU, Dono Sino; PARADA LUI CHARLOT — Maxim Gorki, Tîmpiri noi; COȘUL NEASCURTĂTOR (orele 18) — Teatrul Municipal (sala L. Creangă); FETE RĂTĂCITE — Teatrul Tineretului; NOTA ZBOR — Teatrul Tineretului și CAȘUTA NEPARASULUI (orele 16) — Teatrul Tineretului; POVESTEA PORCULUI (orele 16) — Teatrul Tineretului (sala str. Academiei); UN BĂIAT IUBESTE

BULETIN METEOROLOGIC

Temporale pentru regiunea București: Vremea se răcește, iar cerul se va acoperi treptat. Vor cădea precipitații sub formă de ploai temporare și averse. Vîntul va sufla cu intensificări, pe la țară, din nord-vest și nord. Temperatura aerului în sechiera noaptea va fi cuprinsă între minus 2 și 0 grade și ziua între plus 2 și plus 4 grade.

Temporalele țării zile în țară: Vremea în general va fi închisă, cu precipitații sub formă de ploaie în toate regiunile țării, mai abundente în jumătatea nord-vest. În munți lapoviță și ninsoare. Vîntul pornește, pînă la țară, din sectorul vestic mai intens, apoi, din nord-vest. Temperatura în sechiera...

A fost ales Comitetul Național de pregătire a participării tineretului din țara noastră la Festival

(Urmare din pag. 1-a)

Biroului C.C. al U.T.M.: Mihai Istratie, prim-secretar al Comitetului regional Pitești al U.T.M.; sculptorul Ion Jalea, maestru emerit al artei din R.P. România, președintele Uniunii Artiștilor Plastici; Valeriu Lăbuneț, maistrul la Combinatul siderurgic Hunedoara; Irinel Ilic, balerin la Teatrul de Operă și Balet al R.P. României; Nicolae Linca, maestru emerit al sportului, campion olimpic; Ion Manolescu, artist al poporului din R.P. România; Pompiliu Macovei, arhitect-șef al orașului București, vicepreședinte al Uniunii Arhitecților din R.P. România; Gh. Marcea, student la Institutul politehnic din Cluj; ing. Mihai F. Marin, secretar al C.C.S.; Ștefan Mihai, miner, șef de brigadă în Valea Jiului; scriitorul Aurel Mihale; Ion Moraru, secretar adjunct al A.R.L.U.S.-ului; Constantin Nicuță, locțiitor al ministrului Invățământului; Zenaida Pally, artistă emerită a R.P. României, solista a Teatrului de Operă și Balet al R.P. României; Nicolae Păscu, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățământ; Gh. Gh. Petre, secretar al C.C. al U.T.M.; Petre Maria, leșitoare, responsabilă brigăzii de tineret de la întreprinderea „Industria Bumbacului A” din București; Mircea Petrescu, student la Institutul politic din București; Dumitru Popescu, redactor-șef al ziarului „Știința Tineretului”; Ileana Predescu, artistă la Teatrul Municipal din București; acad. Nicolae Proflir, vicepreședinte al Academiei R.P. Românie, președintele A.S.T.T.; Teodor Prunea, directorul Palatului „Pionierilor din București”; Elisabeta Pungă, colectivista fruntasă din comuna Motăieș, regiunea Craiova; acad. Mihail Ralea, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu strătănată, membru în Consiliul Mondial al Păcii; Florea Ristache, prim-secretar al Comitetului regional Ploiești al U.T.M.; Leon Rotman, maestru emerit al sportului, dublu campion olimpic, Robert Schiller, tractorist fruntas la S.M.T. „Peciu Nou” din Timișoara; Elena Sereda, artistă la Teatrul Național „I. L. Caragiale” din București; dirijorul Constantin Silvestri, artist al poporului din R.P. Românie; Constantin Stroeșcu, profesor la Conservatorul „Ciprian Porumbescu” din București; Nicolae Stuparu, elev la școala profesională Galvani-Tei din București; regizorul Ion Sahighian, maestru emerit al artei din R.P. Românie; Cornel Sturza, student la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași; Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M.; Valeriu Tudor, elev de școală medie din București; Ilie Verșel; Anton Vlaodiu, președintele Școlii populare al Capitalei; general maior Gh. Zaharia; Ella Zeller, maistră emerită a sportului.

Inapoierea in țara a tov. Ștefan Voitec

Joi la amiază s-a înnoptat în Capitală, venind de la Sofia, tov. Ștefan Voitec, membru supliment al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, conducătorul delegației române care a participat la lucrările celui de-al IV-lea Congres al Frontului Patriei din R.P. Bulgaria.

INFORMAȚII

■ Vineri la ora 18, în sala Ministerului Energiei Electrice și Industrii Electrochimice din Bd. Magheru 33, va avea loc conferința prof. G. I. Skanavi, de la Universitatea „Lomonosov” din Moscova, „Dilectricii și întrebunțarea lor în U.R.S.S.”.

■ Guvernul elvețian a hotărât să acorde o sumă de 30.000 franci elvețieni văduvei soferului Aurel Ștef, cu titlul de indemnizație pentru pierdere suferită prin moartea sotului ei, asasinat în noaptea de 14 spre 15 februarie 1955 la Berna.

În ziua de 11 februarie, la Ministerul Afacerilor Externe al R.P. României, dl. Gottlieb Gut, însărcinat cu afaceri al Elveției la București, a înmănat Rozaliei Ștef un cec pentru suma menționată.

■ Galeria de Artă ale Fondului plastic au organizat zilele acestea în sala bibliotecii uzinelor „Clement Gottwald” o expoziție de artă plastică.

■ Cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la moartea marelui cîntăreț Traian Grozăvescu, Operă maghiară de stat din Cluj a prezentat joi seara opera Carmen de Bizet, operă în care a cântat pe aceeași scenă și tenorul Traian Grozăvescu.

Înainte de spectacol, Jánosházi György, secretar literar al Operei maghiare de stat din Cluj, a evocat figura cunoscutului artist.

■ În zilele de 15, 16 și 17 februarie Teatrul maghiar de stat din Cluj întreprinde un turneu în Regiunea Autonomă Maghiară cu piesele „Bánk Bán” de Katona József și „Un pahar cu apă” de Scribe.

Tot în aceste zile, un colectiv de actori ai Teatrului Scueiesc de Stat din Tg. Mureș va prezenta în cadrul unui turneu la Cluj plesa „Profesiunea doamnei Warren” de G. B. Shaw.

■ Casa de cultură a studenților din Capitală în colaborare cu Casa prieteniei romino-sovietice a organizat ieri seară, în cinstea Festivalului mondial al tineretului și studenților de la Moscova, „Joia festivalului”.

Ascultindu-l...

Un disc. L-am de aproape un an. L-am ascultat de multe ori. Și totuși, adesea, când mă întorc acasă ostentiv, îl pun din nou. Și ascult. Un cîntec, două, trei...

Sînt clipe de farmec. Parcă ar păși pe nesimțite în încăperea prieten de departe. Parcă mi-ar pune mîna pe umăr. Parcă ar cînta în clipsele acelea numai pentru mine.

Îmi povestește prietenul, cu vocea lui de cafea, că harul lui de a pătrunde în suflet și a-l încîlzi, despre oamenii simpli ai Parisului, despre bucuriile și necazurile, despre năzuințele și neajudele lor. Și, odată cu el, parcă înaintea ochilor, văd și eu, în clipsele acelea, un disc.

Imi zîmbesc prietenese, mă îndrept să mă bucur de bucuriile lor, să mă îndurez de durerile lor.

E, prietene, și „metalo”-ul de la Renault care, pe înserate, hoinărește pe marile bulevarde admirabile, în prețuri care orbitează pentru punga lui.

E și puștina pariziană care „e un întreg poem” și în care-și ghește pe străzile lui Gauroche. E și soferul frînt de oboseală care vede și noaptea soselele fîrd și „putea bucura măcar de multicolora și prietărească a cîmpului smîlțuit de flori. E și tipograful care toată ziua tipărește ilustrate cu peisaje de vis din felurile colțuri ale globului și nu-și poate îngădui lucrul unei singure călătorii. E și soldatul care pleacă la război — și se știe despre care război e vorba — cu bastonul de maresal în rașniță, dar se întoarce fără glorie și cu ranita plină doar de rușe.

Der nu pentru un timp. Mîine se dă fără griji în leagăn.

E o întreagă lume de firi ferite, cu vieți ferite, dar stăpînite toate de o mare sete umană — setea de fericire, de fericirea măruntă a fîcărui și de fericirea mare a tuturor.

„Povestește mă departe prietenul de pe disc și de lîngă mine. Și vocea lui parcă destăinuie nu numai povestea altora, ci și a sa proprie. Fiecare cîntec e o spovedanie.

Da, prietenul meu a trăit și el viața, în același timp obișnuit și extraordinar, a eroilor săi. S-a născut într-un sat sărac de muntenii din Italia, la Monsumano Alto, pe unde trece probabil un „drum al mîștrilor” și în cîntecul său — „unde pînă și țărba a fost uscată de mizerie”. Din ceapurile copliării răsare amintirea zilelor cînd el, fratele și sora sa mai

Ștefan Voitec

Pregătirile în vederea celei de-a 50-a aniversări a răscoalilor din 1907

Declarațiile făcute de acad. P. Constantinescu-Iasi Agentiei „Agerpres”

Recent, acad. prof. Petre Constantinescu-Iasi, președintele subsecției de istorie a Academiei R. P. Românie, președintele Societății de științe istorice și filologice din R. P. Românie, a avut o convorbire cu un redactor al Agenției „Agerpres” în legătură cu pregătirile pe care le face istoricii din țara noastră în vederea celei de-a 50-a aniversări a răscoalilor țărănești din 1907.

O atenție deosebită — a subliniat acad. prof. P. Constantinescu-Iasi — este acordată în momentul de față sistematizării bogatului material documentar adunat în ultimul timp. Pe baza acestui material vor fi alcătuite comunicările ce vor fi prezentate în cadrul sesiunii festive a Academiei R. P. Românie, consacrate memorabilei aniversări a răscoalilor țărănești. Printre principalele comunicări care vor fi înscrise în acest prilej sînt: Cauzele economice și sociale ale răscoalilor — de acad. Al. Birlădeanu; Influența primei revoluții ruse asupra răscoalilor din 1907 — de acad. P. Constantinescu-Iasi; Curente ideologice în legătură cu 1907 — de acad. M. Ralea; Despre răscoala din 1907 și urmările ei — de acad. M. Roller; Răscoala din 1907 în istoriografia română — de acad. A. C. C. 1907 — de acad. T. Vianu și altele.

Concomitent vor fi organizate ședințe festive sub auspiciile filialelor Academiei R. P. Românie, de către Institutul de istorie din Cluj și cel din Iași, de curînd înființat.

Editoria Academiei R. P. Românie va publica un volum de studii și referate, iar revista „Studiul” a Institutului de istorie din București va consacra în întregime primele două numere din acest an istoricilor evenimentelor de la 1907.

În cadrul celor 28 de filiale ale Societății de științe istorice și filologice din R. P. Românie, ce numără peste 3.000 de membri, în mare majoritate profesori din învățămîntul mediu și învățători, vor fi ținute conferințe și vor fi alcătuite studii pe baza documentelor locale.

Filialele societății vor aduce de asemenea o contribuție importantă la organizarea manifestărilor pe plan local, cum sînt organizarea de expoziții la Fălticeni, Dorohoi și Botoșani, organizarea unei sesiuni științifice la Arad de către filiala din localitate a societății în colaborare cu baza de cercetări din Timișoara a Academiei R. P. Românie, la Craiova etc.

O bogată și rodnică activitate în pregătirea aniversării răscoalilor din 1907 este desfășurată și de către Institutul de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R.

Organizarea activității de achiziții și contractări

O recentă hotărîre a Consiliului de Miniștri stabilește sarcinile Comitetului de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole, care poartă răspunderea realizării pe țară a achizițiilor și contractărilor de cereale, furaje, leguminoase, precum și a livrărilor gospodăriilor agricole de stat, plătilor în natură a muncilor S.M.T. și predării oimurilor. Comitetul de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole răspunde de asemenea de păstrarea și folosirea fondului de cereale, furaje, leguminoase, în conformitate cu prevederile planului de stat.

Pentru realizarea volumului de achiziții și contractări, hotărîrea prevede înființarea de întreprinderi regionale de achiziționare și contractare a produselor agricole de la producătorii la preț de învoială. Ele conduc agențiile raionale organizate pe principii gospodăriei socialiste de secție și organizează rețeaua de achiziționare și contractare de cereale, furaje, leguminoase, prin comisiuni. Astfel, gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție, întreprinderile agricole și producătorii individuali își vor putea valorifica produsele agricole — atât pe calea achizițiilor cit și a contractărilor — prin cooperarea cu consum și întreprinderile „Recolta”.

TELEGRAME EXTERNE DIN VIAȚA PARTIDELOR COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI

Noul statut al Partidului Comunist din S. U. A.

NEW YORK 14 (Agerpres).—TASS transmite.

La ședința de închidere a celui de-al XVI-lea Congres Național al Partidului Comunist din S.U.A. a fost aprobat noul statut al partidului.

În preambulul statutului, care definește temele luptei partidului comunist, se spune: „Partidul comunist este o organizație politică a clasei muncitoare americane care se întindează pe principii socialismului științific.

El apără interesele vitale și fundamentale ale muncitorilor, fermierilor, populației de culoare și ale tuturor celor care se ocupă cu munca fizică și intelectuală, împotriva exploatații și asuprii capitaliste.

Partidul comunist consideră că exploatarea omului de către om, mizeria, războiul, rasismul și ignoranța vor fi în cele din urmă lichidate în urma transformării socialiste a societății, a instaurării proprietății socialiste și a dezvoltării economiei naționale sub conducerea unui guvern popular în frunte cu clasa muncitoare. Partidul comunist consideră că există diferite căi spre socialism și că oamenii muncii din S.U.A. își vor găsi calea spre socialism.”

În preambul se spune în continuare că partidul comunist „duce o luptă necompromisă împotriva imperialismului și a asuprii coloniale, pentru înlăturarea și distrugerea puterii monopolurilor. Împotriva discriminării rasiale, naționale și religioase, împotriva antisemitismului și a tuturor formelor de sovînsim, El consideră lupta pentru lichidarea discriminării rasiale și cîștigarea imediaț a drepturilor de culoare a drepturilor depline de cetățean și a egalității necondiționate, drept condiția principală a luptei pentru democrație.

Partidul comunist respectă principiul cardinal potrivit căruia există o comunitate de interese, constituind veștiga care unește pe muncitorii din toate țările. El consideră în continuare că adevăratele interese naționale ale țării și cauza păcii și progresului se realizează prin solidaritatea tuturor popoarelor libere de libertate, coexistența pașnică a tuturor țărilor și consolidarea O.N.U. cu mijloc general pentru asigurarea păcii. El recunoaște că aceste lăstări comune se întăresc atunci cînd mișcarea clasei muncitoare acționează în condiții de independență și egalitate și se bucură de dreptul la o critică înfrățită lovrărească.

„Partidul comunist, se arată în preambul, își întindează teoria pe moștenirea democratică științifică și umanitară a omenirii în general și pe învățăturile gigantice socialismului științific — Karl Marx, Friedrich Engels și V. I. Lenin, special.”

În statul se spune că orice cetățean al Statelor Unite care depășește vârsta de 18 ani și care acceptă principiile și temele partidului poate să intre în rândurile lui.

În continuare, în statul sînt enunțate principiile organizatorice ale partidului în ansamblu și ale organizațiilor sale locale și din diferite state.

Declarația Biroului Politic al Partidului Comunist Spaniol

PARIS 14 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité” publică o declarație a Biroului Politic al Partidului Comunist Spaniol cu privire la criza prin care trece regimul franchist. În declarație se spune că ultimele acțiuni din Barcelona, Madrid și din alte orașe — boicotarea transporturilor urbane de către populație, demonstrațiile antifasciste ale studenților etc. — au fost îndreptate în primul rînd împotriva dictaturii fasciste a generalului Franco. Guvernul Franco nu a îndrăznit să folosească trupele împotriva populației din Barcelona și Madrid de teamă că va provoca nemulțumiri în armată. Biroul Politic declară că regimul franchist trece în prezent printr-o criză care dovedește în mod incontestabil că nu mai este posibil să se guverneze țara prin vechile metode și pe baza vechii politici.

În decursul unui șir de ani, se spune în continuare declarației, capitalul monopolist a împiedicat rezolvarea problemelor economice naționale arzătoare, aruncînd întreaga povară a greutăților pe umerii clasei muncitoare, a țărănilor, a claselor mijlocii și burgheziei naționale. Această povară devine insuportabilă. Inflația a atins proporții care fac ca economia națională să se afle în primejdie de a se prăbuși.

Toate acestea au loc în condițiile în care clasa muncitoare desfășoară o luptă largă și puternică pentru apărarea intereselor sale. Iar această luptă este îmbinate cu lupta altor țări și clase sociale. Avîndu-se în vedere mișcarea națională care se desfășoară, problemele existente în Spania pot fi rezolvate numai prin profunde schimbări politice și în primul rînd în condițiile lichidării dictaturii generalului Franco.

Biroul Politic subliniază că evenimentele de la Madrid și Barcelona au confirmat din nou că în lîngă forțele de dreapta și celor de stînga din Spania există o mișcare largă în favoarea unei împărțiri naționale, o mișcare pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale poporului, pentru o politică de pace și independență națională și restabilirea libertății democratice.

Declarația reamintește repetatele declarații ale Partidului Comunist Spaniol în care acesta arată că este gata să sprijine orice guvern care își propune astfel de scopuri. Un astfel de guvern ar putea fi un guvern format din diferite elemente liberale care să proclame o amnistie politică, să restabilească libertățile politice fără nici o discriminare și care să-și consacre eforturile pentru îmbunătățirea reală a condițiilor de trai ale poporului. Un astfel de guvern ar putea deschide calea pentru ținerea de alegeri generale.

Secretarul P. C. din Belgia a vizitat Polonia

VARȘOVIA 14 (Agerpres). — Între 5 și 13 februarie a vizitat Polonia E. Burnelle, secretarul Partidului Comunist din Belgia. În timpul vizitei sale în Polonia, E. Burnelle a dus tratative cu reprezentanții C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a vizitat orașele Katowice, Crakovia și Nowa-Huta, s-a interesat de condițiile de muncă și de viață ale muncitorilor. Înainte de a părăsi Polonia, E. Burnelle a declarat reprezentanților presei poloneze că a constat imensele eforturi ale poporului polonez înfruntat spre refacerea țării, distrusă în mod barbar în timpul războiului, spre construirea de noi întreprinderi industriale care vor permite să se ridice nivelul de viață și să se întărească capacitatea de apărare a țării. La 13 februarie E. Burnelle a plecat spre patrie.

NOTE Un spital de urgență și o rezolvare cu încetinitorul

Despre importanța Spitalului de Urgență din Capitală nu e necesar să spunem prea multe. Zilnic sînt aduși aici oameni în stare gravă, accidentați sau cu afecțiuni care reclamă intervenții imediate; și zilnic asemenea oameni sînt salvați de la moarte.

Așa cum este organizat, Spitalul de Urgență îndeplinește multe din condițiile care se cer pentru a putea fi în înălțimea misiunii sale. Totuși, ceva lipsește pentru ca lucrurile să meargă într-adevăr bine: spațiul.

După repetate insistențe ale conducătorii spitalului, Ministerul Sănătății și Statul popular al Capitalei au luat în sîrșit în discuție, acum mai

bine de un an, problema Spitalului de Urgență. Deliberările au durat luni și luni de zile. În cele din urmă s-a hotărît să se atribuie spitalului clădirea din Piața Kuibșev nr. 7, clădire care să fie amenajată conform necesităților spitalului.

După alte cîteva luni s-a făcut și primul pas practic: s-a încredințat sarcina de proiectare a lucrărilor de amenajare Institutului de proiectare „Proiect-București”. În scurtă vreme sarcina de proiect a fost executată. Dar acesta era abia începutul.

Între timp, anul 1956 și-a depănat ultimele zile. O li oare hărăzit anulul 1957 să aducă schimbări esențiale la Spitalul de Urgență? După cit

se vede, nu prea. „Anul acesta se vor întocmi proiectul tehnic și proiectul de execuție” — ne explică cu mult calm tovarășii de la Direcția construcțiilor din Ministerul Sănătății. Lucrările, mai încete, în celăldai „...” Unii, mai scopliți, s-ar putea întreba — de altfel pe bună dreptate — dacă discuțiile și proiectele durează alția ani, cit vor dura lucrările?

Credem că e cazul ca Ministerul Sănătății și Statul popular al Capitalei să înțeleagă, mai ales intructi e vorba de Spitalul de Urgență, că nu le este îngădui să lucreze... cu încetinitorul.

Toată atenția răspîndirii marxism-leninismului prin lecții și conferințe

Extinderea în ultimii ani a propagandei prin lecții și conferințe, care ocupă un loc de seamă în activitatea ideologică a partidului nostru, a avut un rol pozitiv în imbogățirea conținutului propagandei de partid. Lecții al Comitetului Central al P.M.R., lectori ai comitetelor regionale de partid au expus numeroase lecții și conferințe cuprinzînd probleme fundamentale din domeniul economiei, al vieții de partid, situații politice interne și internaționale, filozofie, istorie mișcării muncitorești. În timp ce în anii trecuți propaganda prin lecții și conferințe s-a adresat unui auditoriu relativ restrîns, în ultimul timp ea a cuprins cercuri tot mai largi.

Nivelul propagandei prin lecții și conferințe, ca și eficacitatea acesteia, depind în măsură hotărîtoare de legătura acesteia cu viața. Congresul al II-lea al partidului nostru, ca și hotărîrea C.C. al P.M.R. din august 1956 cu privire la îmbunătățirea propagandei de partid au subliniat în mod deosebit necesitatea ca propaganda de partid să fie indisolubil legată de practica construcției socialiste.

Lecțiile, expunerile și consultațiile în legătură cu problemele dezbătute de cel de-al doilea Congres al P.M.R., cu principalele probleme teoretice ridicate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S., precum și cu principalele evenimente internaționale (eseul acțiunilor agresive ale imperialismului împotriva Egiptului, înfrîngerea contrarevoluției fasciste din Ungaria, importantele propuneri ale U.R.S.S. cu privire la dezarmare și micșorarea în cordării internaționale), dovedesc că din acest punct de vedere au fost realizate progrese. Au fost expuse lecții despre dictatura proletariului, lupta de clasă, situația clasei muncitoare din țările capitaliste, au fost deosebite dirigerite locale diversificate ale apărătorilor conștiinței. Numai la cele peste 200 expuneri în legătură cu situația internațională au participat circa 70.000 auditori.

Răspundînd preocupărilor și interesului viu manifestat de membrii de partid, de propagandisții față de importante hotărîri ale plenei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, lectorii trimiși din Capitală s-au deplasat în centrele regionale și în numeroase centre raionale făcînd expuneri și dînd conferințe. Eficacitatea acestor consultații și conferințe constă în aceea că ele păstrează încă un caracter abstract, general, fără o strînsă legătură cu viața, cu cerințele arzătoare ale muncii

organizațiilor de partid, cu preocupările de zi cu zi ale oamenilor muncii. Astfel, unele lecții — ca, de pildă, multe din cele expuse de lectorii ai Comitetelor regionale de partid Ploiești, Stalin — deși destul de „bogate” în cifre, date statistice, scheme, formule, nu pot convinge pe cei ce le audiază de necesitatea și posibilitățile concrete de luptă pentru ridicarea productivității muncii, reducerii prețului de cost, introducerea normelor tehnice etc. Lecția despre întovărirea agricole expuse în raionul Murgeni, regiunea Iași, nu înfățișează experiența nici uneia din cele 76 de întovărișii agricole din raion, cercînd în exemplu, din regiunea București.

Este limpede că asemenea lecții nu-și pot atinge scopul. Oamenii cărora le sînt adresate vor să aude lucruri care să-i intereseze, să-i ajute în munca Lectorul nu este chemat să rețea o serie de teze, concluzii generale și formulări șablon, neavînd nimic comun cu activitatea auditorului. Sarcina lectorului este de a aplica tezele generale ale marxism-leninismului la realitatea concretă, de a trage concluzii juste în strînsă legătură cu activitatea și sarcinile oamenilor muncii. Numai în acest fel vor putea convinge și înțelegi oamenii muncii în condițiile lămurite ale activității muncii în domeniul construcției economice, culturale și de stat, ceea ce constituie principalul criteriu de apreciere a eficacității propagandei.

Propaganda prin lecții și conferințe trebuie să înarmeze pe membrii de partid și oamenii muncii cu cunoștințele sarcinilor trasate de plenary C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, cu înțelegerea aprofundată a politicii partidului nostru de dezvoltare continuă a economiei naționale și ridicare a nivelului de trai al poporului, să lămurească însemnătatea noului sistem de salarizare, a dezvoltării achizițiilor și contractărilor, a largirii și întăririi sectorului socialist al agriculturii.

În condițiile actuale, cînd reacțiunea imperialistă își intensifică propaganda calomnioasă și acțiunile agresive împotriva țărilor socialiste, propaganda prin lecții și conferințe trebuie să-și

sporească intransigența și combativitatea în lupta împotriva oricărei deformări a marxism-leninismului, împotriva reformismului și revizionismului, împotriva apologetelor capitalismului, să educe oamenii muncii în spiritul vigilenței revoluționare.

Problema legilor construiții socialiste trebuie să ocupe un loc mai important în tematica propagandei prin lecții, care este chemată să dovedească convingător, argumentat, că singura cale de construire a socialismului poate fi numai revoluția socialistă, răsturnarea dominației politice și economice a claselor exploatare, instaurarea dictaturii proletariului. Este necesară popularizarea ideilor fundamentale ale marxism-leninismului cu privire la rolul partidului clasei muncitoare, al statului celor ce muncesc în construirea socialismului, cu privire la toată dictaturii proletariului, la raportul dintre esențial și specific în construirea socialismului.

Unele lecții expuse în regiunile Iași, Craiova, București, R.A.M. înfățișează în mod just lupta maselor populare pentru instaurarea și consolidarea puterii populare, conținutul de clasă al regimului democrat-popular ca formă a dictaturii proletariului, sarcinile economice ale statului socialist. Trebuie însă ca îndeeșite lecțiile să scoată la iveală lupta în „evidență” caracterul profund democratic al orînduirii noastre, superioritatea acesteia asupra „democrației” burgheze, lămurind totodată sarcinile concrete în domeniul dezvoltării continue a democrației noastre socialiste.

O mare însemnătate are intensificarea muncii de informare operativă a oamenilor muncii asupra apăsătoarelor probleme ale situației internaționale, de clarificare a acestora asupra esenței relațiilor internaționale, asupra însemnătății primordiale a luptei pentru continua întărire a unității țărilor socialiste. Este necesară o mai largă răspîndire a cunoștințelor științifice care să ajute pe oamenii muncii în formarea unei concepții materialiste despre lume și viață. Lecțiile și confie-

I. ROȘIANU

